

Ragnhild Andersen: Som følge af, at folketinget har vedtaget at ændre de hidtidige bestemmelser om, at enker, enkemænd og fraskilte kan betragtes som forsørgere i skattemæssig henseende, har en mængde af disse fået klækkelige skatteforhøjelser. Finansministeren begrundede denne ændring med, at der måtte en ligestilling til, så at kun faktiske forsørgere skulle kunne opnå de skattemæssige fordele, der er forbundet med at være henført under forsørgergruppen. Imidlertid viser det sig, at de nye bestemmelser på uretfærdig vis går ud over vanskeligt stillede faktiske forsørgere.

En enke henvendte sig forleden til mig og beklagede sig over, at Københavns skattevæsen ikke ville anerkende hende som forsørger, hvad hun havde anmodet om, da hun skrev sin selvangivelse. Hun, der er mindrebemidlet, tjener ved hårdt arbejde 7 000 skattepligtige kroner. Hun har en søn, der er i lære som elektromekaniker og har en lærlingeløn på 42 kr. om ugen. Det er vel klart, at han ikke kan forsørge sig selv for de godt 2 000 kr. årlig. Alligevel er lærlingen sat i skat til 7 kr. om måneden eller 70 kr. årlig. Sønnen, som gik i skole, til han var næsten 18 år, er nu blevet 20 år gammel og har 1½ år tilbage af sin læretid. Jeg ved vel, at havde han været under 18 år, havde moderen været berettiget til at blive betragtet som forsørger. Men uden tanke på, at skattelovgivningen senere kunne straffe hende økonomisk, har denne moder under personlige afsavn holdt sin dreng i skole, til han var næsten 18 år, for at han bedre skulle kunne klare sig i livet.

Som det er gået hende, er det også gået mange andre enker og enlige forsørgere. Arbejdsrådets undersøgelse fortæller tydeligt, at børnene kommer senere og senere i lære, idet de nu er 17-18 år gamle. Under disse omstændigheder er det efter vor opfattelse meget uretfærdigt, at sådanne enlige forsørgere, som har den faktiske forsørgerpligt for deres børn i læretiden, uden videre er placeret i gruppen ikke-forsørgere i skattemæssig henseende. Da jeg vægrer mig ved at tro, at det har været finansministerens hensigt med de nye bestemmelser at straffe sådanne enlige forsørgere, har jeg stillet det spørgsmål til finansministeren, om han ikke finder det

urimeligt, at en enligstillet moder, der er faktisk forsørger for en 20-årig søn, som er i mekanikerlære, ikke af skattevæsenet kan blive betragtet som forsørger.

Finansministeren (Kampmann): Jeg kan straks oplyse, at de gældende lovregler ikke udelukker muligheden af, at en enligstillet moder under de angivne forudsætninger stilles som forsørger ved skatteberegningen. Reglerne herom findes i de årlige ligningslove.

For ugifte skatteydere er hovedreglen — den findes i § 25 i ligningsloven for indeværende skatteår — at disse betragtes som forsørgere i skattemæssig henseende, såfremt de har hjemmeværende børn under 18 år — hvad det ærede medlem også var klar over — men der er i loven åbnet adgang til efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde at stille en skattepligtig person som forsørger, såfremt den pågældende har børn over 18 år, der er under uddannelse — jeg forstod, det forholdt sig således i det foreliggende tilfælde. Sådanne ansøgninger kan indgives til vedkommende amtsskatteudvalg, i København og på Frederiksberg dog til vedkommende skattedirektorat. Jeg har ikke forstået, om den pågældende har indgivet en sådan ansøgning, eller om hun bare har skrevet det på selvangivelsen. De afgørelser, der træffes af disse myndigheder, kan eventuelt indbringes for ligningsrådet, der har den endelige afgørelse af disse spørgsmål.

Tilladelsen kan kun gives, hvis betingelserne i ligningslovens § 25, stk. 1, nr. 2, er opfyldt, og efter hvad jeg har fået oplyst, har man i praksis krævet, at den pågældende afholder mindst halvdelen af udgifterne til barnets nødvendige underhold. Hvis barnets egen indtægt overstiger dette beløb, har man herefter afslået at indrømme forsørgerstilling. Det kan naturligvis indebære, at en enlig skatteyder med et barn under uddannelse ikke kan opnå forsørgerstilling, fordi barnet er nået op på en lærlingeløn, der overstiger det omtalte maksimum. Men i sådanne tilfælde er trangen til at opnå skattemæssig forsørgerstilling vel heller ikke så stor. Af det ærede medlem fru Ragnhild Andersens motivering blev jeg ikke helt klar over, om der her er tale om et sådant grænsetilfælde, men hvis det ærede medlem